

॥३॥ किमर्थं तर्हि पुनः प्रत्ययकरणं तत्राह लोकेति॥ येन लोकापवादेन जानकीत्यक्ता सलोकापवादो बलवान् अतस्तन्निवृत्तये पुनः प्रत्ययकरणमिति भावः ॥ तवापिलोकव
देवास्यांशं कास्ति किं तत्र नेत्याह॥ सेयमिति॥ अपापेत्यभिजानतापिमया लोकभयात्यक्ता॥ ४॥ इमौ मे पुत्राविति च जानामि अथापि जगतो मध्ये शुद्धायामेव मैथिल्यां मे प्रीति
रस्तु॥ ५॥ सीतायाः शपथे शपथप्रसंगे इत्यर्थः॥ ६॥ ७॥ ८॥ ९॥ शुद्धायामिति अस्य तथापीत्यादिः॥ सीताशपथे तद्वर्शने संभ्रांता आदृता इत्यर्थः॥ १०॥ शुभपुण्यशब्दौ शैत्यमांघो

प्रत्ययश्च पुरावृत्तौ वैदेत्याः सुरसन्निधौ॥ शपथश्च कृतस्तत्र तेन वेश्म प्रवेशिता॥ ३॥ लोकापवादो बलवान्येन त्यक्ता हि मैथिली॥ सेयं
लोकभयाद्ब्रह्मन्नपापेत्यभिजानता॥ परित्यक्ता मया सीता तद्भवान्क्षंतुमर्हति॥ ४॥ जानामि चेमौ पुत्रौ मे यमजातौ कुशीलवौ॥ शुद्धा
यां जगतो मध्ये मैथिल्यां प्रीतिरस्तु मे॥ ५॥ अभिप्रायंतु विज्ञाय रामस्य सुरसत्तमाः॥ सीतायाः शपथे तस्मिन् सर्व एव समागताः॥ ६॥
पितामहं पुरस्कृत्य सर्व एव समागताः॥ आदित्यावसवोरुद्रा विश्वेदेवा मरुद्गणाः॥ ७॥ साध्याश्च देवाः सर्वे ते सर्वे च परमर्षयः॥ नागाः
सुपर्णाः सिद्धाश्च ते सर्वे हृष्टमानसाः॥ ८॥ दृष्ट्वा देवानृषींश्चैव राघवः पुनरब्रवीत्॥ प्रत्ययो मे नरश्रेष्ठ ऋषिवाक्यैरकल्मषैः॥ ९॥ शुद्धायां
जगतो मध्ये वैदेत्यां प्रीतिरस्तु मे॥ सीताशपथसंभ्रांताः सर्व एव समागताः॥ १०॥ ततो वायुः शुभः पुण्यो दिव्यगंधो मनोरमः॥ तं जनौ
घंसुरश्रेष्ठो ह्वा दयामास सर्वतः॥ ११॥ तदद्भुतमिवाचिंत्य निरैक्षंत समाहिताः॥ मानवाः सर्वराष्ट्रेभ्यः पूर्वकृतयुगे यथा॥ १२॥ सर्वा
न्समागतान् दृष्ट्वा सीता काषायवासिनी॥ अब्रवीत्पांजलिर्वाक्यमधो दृष्टि रवाङ्मुखी॥ १३॥ पलक्षणौ॥ दिव्यगंधः सन्निहितसर्वदेवशरीरवर्ति
दिव्यचंदनमाल्यगंधः॥ सुरश्रेष्ठः सर्वपुण्यपापसाक्षी॥ ११॥ तदद्भुतं दिव्यगंधवायुवहनं सर्वराष्ट्रेभ्य आगतमानवानि रैक्षंत॥ पूर्वयथाकृतयुगे दिव्यगंधवायुस्पर्शनं तथा त्रेताया
मप्यभूदित्यर्थः॥ रामसान्निध्यादनाश्चर्यमपि साधारणदृष्ट्याश्चर्यमित इव शब्दः॥ १२॥ ततः सीता चतुर्दशभुवनस्थजनानेकत्र मिलितान् दृष्ट्वा अपवादपरिहाराय शपथव्या
जेन स्वपदं प्रवेष्टुं कामाह॥ सर्वानिति॥ काषायवासिनी॥ तपस्युचितवासोधारिणी पातिव्रत्योचिताधोदृष्टिः विवरयाचनाय महीनिरीक्षणार्थं च अत एवावाङ्मुखी॥ १३॥